

คำภาษาชาว ใช้ในวรรณคดีเรื่อง "อิเหนา " มากกว่าเรื่องอื่นๆ ได้แก่

ระเด่น - ลูกของผู้ครองนคร หมายถึง เจ้าหญิง หรือ เจ้าชาย ก็ได้

อินู /อิเหนา - หนู่ม หรือ ยูพราช

ระตู - ผู้ครองนคร

อัญญาแห้ว - แปลว่าเทวดาผู้ไม่ตาย

หยิ่งหยั่ง - ทวยเทพ

ตุนาหั้น - การหมั้น

สตาหมัน - สวนดอกไม้

ตุหลาปาปา - คำดำ

ปะตาปา - สวดสรรเสริญ

ระเด่นบุษบาหนึ่งหรั๊ด - เจ้าหญิงบุปผาแห่งรัฐ

บันหียี	-	คนที่ตั้งตัวเป็นโจร
ยี่หวา	-	ชีวิต จิตใจ
ยาหียี	-	เรียกคนที่รักใคร่
บุหลัน	-	พระจันทร์
บุหร่ง	-	นก
บุหงา	-	ดอกไม้
โนรี	-	นกแก้ว
แดหวา	-	เทวดา
ดาหลิ่ง	-	คนเข็ดหนั้
แบหลา	-	การฆ่าตัวตายตามสามี
ขุหนุง	-	ภูเขา

ภาษาชาวที่ปรากฏในวรรณคดี "อิเหนา "

เขียนโดย ภาษาศยาม

วันเสาร์ที่ 13 กันยายน 2008 เวลา 00:34 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 13 กันยายน 2008 เวลา 00:36 น.

ที่มา หนังสือ หลักภาษา ไวยากรณ์ไทย